

Fővárosi Ítéltábla
9.Pf.20.410/2020/4.

A Fővárosi Ítéltábla a Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda (felperesi jogi képviselő címe, ügyintéző: dr. Szikinger István ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Tímár Anikó ügyész által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen **sérelemdíj megfizetése** iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2020. március 5. napján meghozott 28.P.22.998/2019/3. számú ítélete ellen a felperes 4. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] A felperes a keresetében az egészséghez való jogának megsértése miatt 30.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [2] Az érvényesíteni kívánt jog ténybeli alapjaként előadta, hogy egy korábbi balesete miatt a szentesi kórházban 2014. április 14-re rehabilitációs műtétre volt előjegyezve, azonban 2014. március 24-én őrizetbe vették, és 2014. március 27-én a bíróság az előzetes letartóztatását rendelte el. A rehabilitációs műtétre előjegyzését az előkészítő ülésen a nyomozási bíró és az ügyészség felé is jelezte, és kérte, hogy a műtétre engedjék ki. Ezt a kérését elutasították. Később a büntetés-végrehajtási (bv.) intézetben is kérte az egészségügyi ellátását, de azt az intézet nem tette lehetővé, és kérése ellenére a szükséges beavatkozást nem végezték el.
Azt sérelmezte, hogy az ügyészség sem az írásbeli kérelme, sem a szóbeli meghallgatásán jelzettek alapján nem intézkedett a műtétre szállításáról, és a törvényességi felügyeleti jogkörében eljárva sem tett semmilyen intézkedést.
- [3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.
- [4] Tagadta, hogy a felperes kérte volna a műtétre szállítását. Kifejtette, hogy az ügyészség törvényességi felügyeleti joga nem terjed ki arra, hogy a bv. intézetet a felperes egészségügyi ellátására utasítsa, legfeljebb tájékoztatást kérhetett volna a felperes egészségi állapotáról és a megtett intézkedésekről, de a bv. kórház véleményét nem bírálhatta felül.
- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és úgy rendelkezett, hogy a 280.400 forint perköltséget és az 1.500.000 forint kereseti illetéket az állam viseli.
- [6] Ítéletének indokolásában idézte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:519. és 6:548. §-át, 6:549. § (1), 6:525. § (2) bekezdését, valamint 2:52. §-át.

Rámutatott arra, hogy a kereset alapján azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes a felperes kérelmének elbírálása során kirívóan jogszabályellenes magatartást, vagy a bv. intézetek törvényességi felügyelete körében kirívóan jogszabálysértő mulasztást tanúsított-e.

Kifejtette, tény, hogy a felperes említette ugyan az ügyészségnek a műtét szükségességét, azonban a műtetre szállítását nem kérte sem szóban, sem írásban. Mivel védővel járt el a büntetőeljárásban, az ügyészségnek nem kellett feltételeznie, hogy nincs tudatában a jogaival, lehetőségeivel. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felperes egészségügyi önrendelkezési jogát sértette volna, ha az ügyészség kérelem hiányában rendelkezett volna a műtetre szállításáról. Az ügyészség tehát helyesen járt el, amikor kérelem hiányában erről nem intézkedett.

- [7] Kiemelte, hogy a felperes nem jelölte meg, hogy a törvényességi felügyeleti jogkör gyakorlása során az alperesnek mely norma alapján, milyen magatartást kellett volna tanúsítania, és ezt a kötelezettséget milyen módon mulasztotta el, és ez milyen súlyú jogszabálysértésnek minősül.
- [8] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és keresetének teljesítését kérte.
- [9] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság lényegében azzal utasította el a keresetet, hogy nem jelölte meg az alperes jogszabályban meghatározott kötelezettségét, amelynek teljesítését elmulasztotta. Ezzel szemben a beadványokat tartalmilag kell elbírálni, a bíróság egyetlen hiánypótlási felhívásának pedig eleget tett, ezért a kereset elutasításának nem volt helye, az alperes károkozó magatartását pedig bizonyította. Kiemelte, hogy már a 2014. március 27-én tartott előkészítő ülésen jelezte az alperesnek a műtét szükségességét, ezért nem hivatkozhat arra, hogy a levelét későn kapta meg, emellett később sem intézkedett a műtét elvégzése iránt.
- [10] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokai alapján.
- [11] A fellebbezés nem alapos.
- [12] A felperes fellebbezési kérelme alapján az elsőfokú ítéletnek nem volt a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 228. § (4) bekezdése szerint jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért azt az ítéletábra egészében bírálta felül.
- [13] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével, annak indokaival egyetértett, utóbbiakat nem ismétli meg, azokra a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján csak visszautal. A felperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel az alábbiakat tartja szükségesnek kiemelni.
- [14] A Pp. 3. § (2) bekezdésében meghatározott tartalom szerinti elbírálás elve nem jelenti azt, hogy a felperes az érvényesíteni kívánt jogot megalapozó tények előadását mellőzheti, hiszen ezeket a Pp. 121. § (1) bekezdés c) pontja alapján már a keresetlevélben elő kell adnia.

A felperes jogi képviselő meghatalmazását követően a 2017. január 26-án megtartott tárgyaláson a keresetlevélben előadottnál az alperes további jogellenes magatartását állította, nevezetesen azt, hogy elmulasztotta a nyomozóhatóság és a büntetvégrehajtás törvényességi felügyeletét. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a felperes nem jelölte meg a konkrét jogsértő magatartást, vagyis azt, hogy az alperes a törvényességi felügyeleti jogkörében ellátandó mely

intézkedési kötelezettségét, milyen módon mulasztotta el. Ebből értelemszerűen következik az is, hogy a mulasztás ténye valóságának bizonyítására nem is terjesztett elő bizonyítási indítványt, és egyéb bizonyítékot sem szolgáltatott. A felperes tehát az érvényesíteni kívánt jogot megalapozó tényeket részben elő sem adta, másrészt az állított tény (a műtetre szállítás szóbeli és írásbeli kérelmezését) nem bizonyította, ezért az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a sérelemdíj követeléséhez való jog nem illeti meg.

- [15] Mindezek alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.
- [16] Az alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért annak viseléséről az ítélet táblának rendelkeznie nem kellett.
- [17] A felperes teljes személyes költségmentessége folytán előzetesen meg nem fizetett fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2020. november 17.

Dr. Hóbl Katalin s. k.
a tanács elnöke

Dr. Gyuris Judit s. k.
előadó bíró

Dr. Ribai Csilla s. k.
bíró